

El Beethoven fa te

A la Parrilla del Ritz els senyors Anzizu, Guasch i companyia presentaven fa uns dies el projecte del nou Bikini. Donaven cava, pernil, canapès i tota mena d'explicacions sobre les virtuts i característiques del nou local que, si tot va bé, s'inaugurarà el curs entrant a l'Illa Diagonal. Mentre una noia de la taula presidencial es barallava amb una busca indòmita i el comandament del projecte de diapositives, un grupet dels assidus, al fons, honorats d'haver estat convidats i fent honor a la fama que els caracteritza, endrapaven canapès, copes de cava i talls de pernil.

—No has canviat gens, nen.

—Qui és tota aquesta gent? Jo no l'havia vista mai al Bikini.

—Escolti, sisplau, quan trauran les croquetes?

—Deuen ser clients del Ritz.

—Ara ens tornarem a veure. Ja era hora! Tu on vas ara?

—Han dit si hi hauria carnet de copes?

—Aquí falta un grup de salsa com déu mana.

—El cava, noi, no sé..., però sempre em fa cremor d'estómac.

—Algú sap si l'Herralde encara porta el mateix vestit?

—Ara em fotria un "flamenquí".

—Sabeu si han convidat en Sempronio?

—Jo surto menys, últimament.

—Podria ser, un gintònic?

—Jo, mentre no vingui el Romà Gubern...

—Qui fa temps que no surt és el Beethoven...

La frase de Carles Flavià va ser definitiva. Beethoven, íntim amic seu i conegut de tots, fa temps que no surt de nit perquè es va morir fa un parell o tres d'anys. Era trompetista i patia d'asma, cosa que mai no li va impedir d'anar sortint de nit, de beure i fumar fins que va petar. El seu nom s'associa al Zeleste del barri de la Ribera, als inicis d'allò que se'n va dir la músi-

ca laietana. Tots l'havíem vist allà, o a la Palma, i ens l'havíem anat trobant a bars i locals de tot Barcelona, abans i després del Bikini.

Zeleste va ser l'epicentre de la nit durant molts anys. Si un local ha estat important, com a nucli aglutinador de l'activitat musical, copera i noctàmbula de la ciutat, és aquest. Va ser el primer del barri de la Ribera, i ara (el temps sempre ha donat la raó a Víctor Jou) ja és el primer del Poblenou, la nova zona de marxa de Barcelona. Ningú no li'n donava ni un duro quan s'hi va instal·lar, i ara, per segona vegada, podem dir que ha estat, de nou, el peoner.

Zeleste és la nostàlgia de les primeres borrateres i de les primeres xicotes, i el lloc on molts vam aprendre a escoltar i apreciar tota mena de música, del blues i el jazz, al flamenc i la salsa. Allà va néixer la Plateria, però també hi van actuar Camarón, Tete Montoliu, Pau Ribà, Bernarda i Fernanda, Decibelios i la Banda Trapera del Ríó, molts d'ells, per primera vegada. Víctor Jou ha estat el primer a apostar per moltes coses en aquesta ciutat. Per cert, què fa ara?

Quan el Zeleste vell va tancar, va començar l'èxit del Bikini. Però ja feia temps que teníem coneixement dels bons oficis de l'equip Túr-mix, que, després d'organitzar festes itinerants per diversos locals de la ciutat, es va instal·lar a la discoteca Ésser de General Mitre. L'última etapa del Zeleste vell va coincidir amb Ésser, local que tancava més tard i que servia per rematar el fetge i per adonar-te, una vegada més, que a aquelles hores no hi ha manera de lligar.

A l'Ésser hi havia més dissenyadors i publicistes que no pas al Zeleste. Potser també s'hi colaven alguns *pijos*, però era tan fosc que no molestaven gaire. L'únic inconvenient era que per arribar a la sala havies d'enfrontar-te a unes perilloses escales que s'enfosquien a mesura que aconseguies d'anar-les baixant de graó en graó.

El Bikini va ser un dels locals més emblemàtics de la Barcelona dels vuitanta, i una de les víctimes del boom urbanístic de la Barcelona olímpica. L'hàbit, ja oblidat, d'anar al Bikini, es podrà tornar a adquirir gràcies a la restitució del bar.

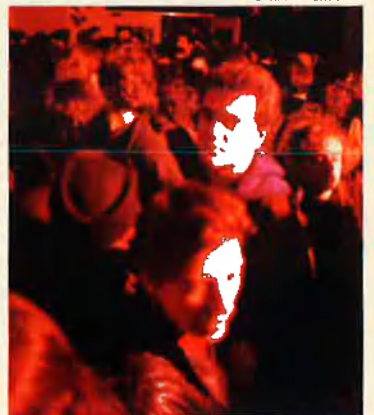
mps que no surt

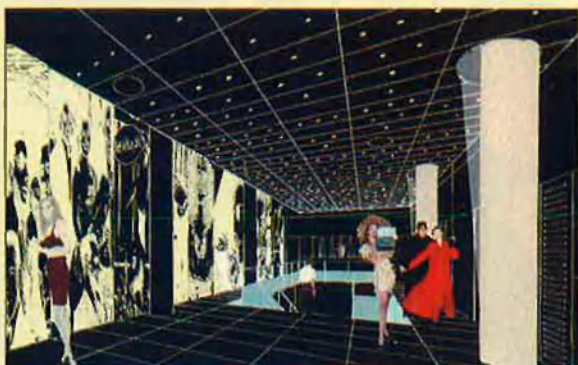
El primer gran mèrit que va tenir el Bikini va ser de fer-nos anar tan lluny, a Diagonal-Numància. El segon, que aviat ens hi farà tornar. Si Zeleste va ser un focus de cultura en uns temps en què els qui manaven no se'n preocupaven gaire, Bikini va ser un refugi, un últim reducte per a fugir d'uns temps en què els de dalt havien començat a demostrar un sospitós interès per la cultura; una trinxera per a protegir-se de les incipients eufòries de la Barcelona pre-olímpica.

Bikini va arreplegar un personal divers, que sortia aplançonat de molts llocs. Allà es barrejava tothom, anàrquicament, anònimament, i ningú no anava de res. Fins i tot l'impertorbable Gonzalo Herralde, que sempre duia vestit i corbata i no podia passar desapercebut, era acceptat amb tota normalitat, com si es tractés d'un *rockabilly* qualsevol. O el cantant de Los Rebeldes, que feia una copa sense fixar-se en el veí del costat, un Romà Gubern, vestit d'esport

CARME PUÉRTOLAS

El nou Bikini

El vestibul de Bikini des de l'entrada. Amb l'escala i el mural lluminats

(camisa de quadres, texans planxats i "sebagos") que feia giravoltar el cap com un baldufa, infructuosament, a la caça de selectes admiradors de les seves interpretacions freudianes del *Cuirassat Potemkin*.

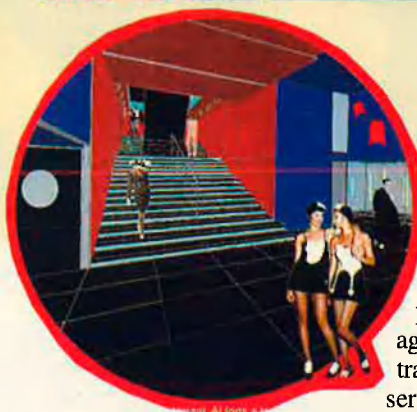
En passar de Zeleste a Bikini, acostumats com estàvem a la frenètica activitat malabar dels cambrers Claudio ("...ñores, vamos a cerrar") i Barajas, ens va tocar el descobriment de Mason i Divine. Tots dos eren de l'època anterior i recordaven, orgullosos, dues jornades històriques per al local: el dia que s'hi va rodar la pel·lícula *Once pares de botas*, amb Kubala de protagonista, i la tarda que Sempronio, l'any 1961, va veure ballar el twist per primera vegada.

En Mason, que va ser batejat així per la seva sorprenent similitud amb l'actor James Mason, tenia una dent d'or i era dels qui encara duïen una tovalló al braç. Somreïa, era extremadament amable, però tenia aquella lentitud, pròpia de l'edat, que podia arribar a ser enervant. En homenatge a Mason, convé recordar una nit, a la barra del rock. Un client de mal beure, o de mal pair, va començar a tossir. La tos, que en principi era seca, com de refredat, es va anar fent cada cop més gutural, més profunda. De cop, una arcada irrefrenable i un vòmit discret damunt la barra. Mason, la mirada fixa en la pista de ball, va netejar-ho a cop de baieta, amb la naturalitat de qui buida un cendrer. Es va mirar el client amb indiferència i li va dir: "Què prendrà el senyor?" Divine, que es deia així perquè era com la Divine, sense perruca ni maquillatge, mai no ens va acabar d'acceptar. Servia les copes a disgust, com si les hagués de pagar ell.

I parlant de pagar copes... La direcció del local sempre va ser summament correcta i educativa. Allà on no arribava l'esplendidesa, arribava l'educació. Alguns clients van ser distingits amb un carnet de barra lliure. La majoria, gent sensata i mesurada, el van portar sempre amb

La sala 'calenta' vista desde l'extrem de la barra cap a l'entrada. Baix, l'arribada de l'escala a l'atri del soterrani. Al fons a la dreta, hi ha l'entrada a les sales.

una gran dignitat. Uns altres, pocs, i menys mesurats, se la van agafar estrictament al peu de la lletra. Un dia els cambrers, abans de servir-los, els van donar una carta:

"Atesa la quantitat de consumicions que vostè ha efectuat en les nostres barres, hem decidit de retirar-li el carnet de barra lliure i de donar-li el del cinquanta per cent, igualment esplèndid". Les dues últimes paraules, després de la coma, són l'exemple de la correcció que s'estilava al Bikini.

Un lloc especial. Aquell local va servir de refugi per a tots els al·lèrgics als bars de disseny. Eren els anys de l'eufòria d'aquest ofici i Barcelona va viure una autèntica erupció de bars idèntics: asèptics, freds, de vidre i metall, amb tamborets incòmodes, cambres tan bufones com inútils, i copes mal servides. Quan no es deixaven de posar la rodanxa de llimona en un gintònic, te la posaven al whisky del veí, impertèrrites. O qualsevol individu amb una porra i una gorra et vetava l'entrada perquè no eres el seu tipus de client.

El Bikini era l'antítesi del disseny, tot i que n'havia estat una petita joia, al seu temps. Era una mica tronat, de vegades els lavabos s'inundaven, les portes de la terrassa grinyolaven i a ningú no importava si, per obrir-les, feies servir la mà o el peu; unes infames estufes, situades estratègicament al costat d'algun test amb geranis, et rostien el cervell les nits d'hivern. No sé per què aquelles pèrfides estufes van demostrar una especial predilecció per torrar la closca del Monzó. En va patir com ningú.

Hi havia un jardí idíl·lic, presidit per un Johnny Walker gegantí, on grupets de *pijos* i xarons jugaven al minigolf. Els qui convíem colze a colze entre vapors d'alcohol, salsa i rock-and-roll, giràvem distrets la mirada cap a la dreta, i allà eren, a l'altra banda del vidre, els *aliens* de la peixera, nets i polits, bronzejats,

Generalitat de Catalunya

RELACIÓ DE LES SEUS DELS DEPARTAMENTS I DELS TELÈFONS D'INFORMACIÓ

TELÈFON OBERT (INFORMACIÓ ADMINISTRATIVA) (93) 315 13 13

• SEUS DELS DEPARTAMENTS DE LA GENERALITAT

PRESIDÈNCIA	Pl. de Sant Jaume, 4 (Palau de la Generalitat)	08002 BARCELONA	93 4024600
OFICINA D'ATENCIÓ A L'ADMINISTRAT	Pl. de Sant Jaume, 4 (Palau de la Generalitat)	08002 BARCELONA	
ESPORTS	Av. dels Països Catalans, 12	08350 ESPLUGUES DE LLOBREGAT (Baix Llobregat)	93 3719011
JOVENTUT	Calàbria, 147	08016 BARCELONA	93 4838383
INSTITUT CATALÀ DE LA DONA (ICD)	Fontanella, 21-23	08010 BARCELONA	93 4121773
UNIVERSITATS I RECERCA	Via Laletana, 33	08002 BARCELONA	93 3102263
GOVERNACIÓ	Via Laletana, 69	08003 BARCELONA	93 4840000
ECONOMIA I FINANCES	Rbla. de Catalunya, 19-21	08007 BARCELONA	93 3025020
ENSENYAMENT	Av. Diagonal, 682	08034 BARCELONA	93 2803097
CULTURA	Rbla. de Santa Mònica, 8 (Palau Marc)	08002 BARCELONA	93 3185004
SANITAT I SEGURETAT SOCIAL	Travessera de les Corts, 131-159 (Pavelló Ave Maria)	08028 BARCELONA	93 3391111
POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES	Dr. Roux, 80	08017 BARCELONA	93 2051313
AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA	Gran Via de les Corts Catalanes, 612-614	08007 BARCELONA	93 3046700
TREBALL	Sepúlveda, 148-150	08011 BARCELONA	93 4262928
JUSTÍCIA	Pau Claris, 81 (Casal Sant Jordi)	08010 BARCELONA	93 3015037
INDÚSTRIA I ENERGIA	Pg. de Gràcia, 105 (Torre Muñoz)	08008 BARCELONA	93 4849600
COMERÇ, CONSUM I TURISME	Pg. de Gràcia, 105 (Torre Muñoz)	08008 BARCELONA	93 2379045
BENESTAR SOCIAL	Pl. de Pau Vila, 1 (Palau de Mar)	08003 BARCELONA	93 4831000
MEDI AMBIENT	Av. Diagonal, 523-525	08029 BARCELONA	93 4193085
CORPORACIÓ CATALANA DE RÀDIO I TELEVISIÓ (CORTV)	Av. Diagonal, 477	08006 BARCELONA	93 4109696

• DELEGACIONS TERRITORIALS DEL GOVERN DE LA GENERALITAT

BARCELONA	Pg. de Gràcia, 11, esc. B	08007 BARCELONA (Barcelonès)	93 3021079
GIRONA	Gran Via de Jaume I, 9	17001 GIRONA (Gironès)	972 182300
LLEIDA	Lluís Companys, 1	25003 LLEIDA (Segrià)	973 271999
TARRAGONA	Rambla Nova, 58-60	43004 TARRAGONA (Tarragonès)	977 236559

• TELÈFONS D'INFORMACIÓ MONOGRÀFICA

INFORMACIÓ ESPECÍFICA DE CONVOCATÒRIES	93 4830263
BOMBERS DE LA GENERALITAT	085
PROGRAMA D'INFORMACIÓ I ORIENTACIÓ ALS ESTUDIANTS	900 300548
TELÈFON OBERT D'INFORMACIÓ CULTURAL	93 3184411
NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA (CONSORCI)	
INFORMACIÓ SOBRE CURSOS DE CATALÀ PER A ADULTS	93 4820200
TELÈFON LINGÜÍSTIC	93 4820202
TELÈFON D'URGÈNCIES MÈDIQUES	061
INFORMACIÓ SOBRE DONACIÓ D'ÒRGANS	93 3398303
TELÈFON DE LA SIDA	900 212222
TELÈFON D'INFORMACIÓ PER A DROGODEPENDENTS (LÍNIA VERDA)	93 4120412
INFORMACIÓ SOBRE LA XARXA SÍSMICA	93 4429519
INFORMACIÓ SOBRE EL RISC D'ALLAUS	93 4429804
INFORMACIÓ DELS FERROCARRILS DE LA GENERALITAT	93 2051515
INFORMACIÓ SOBRE LES CARRETERES DE CATALUNYA	93 2042247
INFORMACIÓ PROFESSIONAL (BARCELONA)	93 3176163

INFORMACIÓ FITOSANITÀRIA I ESTACIONS D'AVISOS

BARCELONA	93 3303561
VILAFRANCA DEL PENEDÈS	93 8900659
GIRONA	972 602707
LLEIDA	973 248182
TARRAGONA	977 219312
AMPOSTA	977 701741
MÓRA LA NOVA	977 401466
LA TALLADA D'EMPORDÀ	972 780338
INSPECCIÓ TÈCNICA DE VEHICLES (TV), INFORMACIÓ GENERAL	93 3151313
TELÈFON DE CONSULTA DEL CONSUMIDOR	900 300303
TELÈFON D'INFORMACIÓ DEL DEPARTAMENT DE BENESTAR SOCIAL	900 300500
GRADUATS, ARA POT!	900 333100
INFORMACIÓ LOTO CATALUNYA	93 2002770
INFORMACIÓ MARÍTIMA (EMISSORES DE LA GENERALITAT)	93 2017171

• VIDEOTEX

Informació molt completa i diversa (organigrama de la Generalitat, informació administrativa, disposicions del Diari Oficial (DOGC), dades turístiques, d'esport, de joventut, etc.), consultable directament o a través de bases de dades interactives. S'hi accedeix mitjançant qualsevol aparell connectat a la xarxa Ibertex (nivell 031), a través del codi *CATALUNYA#.

El menú principal consta de:

1. Informació institucional
2. Accés als serveis
3. Bústia de l'usuari
4. Informació d'interès
5. Últimes novetats

La informació institucional conté:

1. Parlament de Catalunya
2. Govern i Departaments
3. Diari Oficial de la Generalitat
4. Informació administrativa
5. Esquema de l'autogovern
6. Pressupostos de la Generalitat
7. Eleccions al Parlament 1992

A través de l'opció 2 d'aquest submenú s'accedeix a l'organigrama per estructura, i a través de la seva nova opció 98 es pot passar directament a la consulta de l'organigrama per organismes.

Altres serveis de la Generalitat, amb codis mnemònics "amic", d'accés directe a partir dels nivells corresponents d'Ibertex:

031	*ACCESTEX#	Accés a la universitat
031	*AGENDACULT#	Agenda cultural
031	*AGENDAJOVE#	Agenda juvenil
031	*AGROTEX#	Informació agrícola, ramaderia i de pesca
032	*CIDEM#	Informació a empreses industrials
031	*CONSUM#	Informació a consumidors i usuaris
031	*ESCOLA#	Escola d'Administració Pública de Catalunya
031	*ESPORTEX#	Informació esportiva
039	*EUROPA#	Servei Europa Universitat
031	*JUSTITEX#	Atenció jurídica al ciutadà
031	*OPOSTEX#	Informació sobre oposicions de la Generalitat
031	*TURISTEX#	Informació turística

• TELETEXT

Teleservei de TV3 que conté informació sobre l'organigrama de la Generalitat, disposicions, ajuts i subvencions, premis i exposicions, Agenda cultural, Turiservei, Informació comarcal, Informació agrària i Informació sobre el medi ambient

CARMÉ PUÉRTOLAS

amb sweaters Fred Perry i sabates nàutiques, brandant el cul espasmòdicament com una lloca, la mirada fixa en la bola, concentrant-se per imprimir-hi el copet precís. Mai no vam saber per on s'hi entrava, i encara menys per on se'n sortia. Potsert hi vivien, com les foques al zoològic, però, a diferència d'aquestes, mai no van sentir la més mínima curiositat pels de l'altre costat del vidre. Es veien feliços i ben alimentats. Afortunadament per a ells. A ningú, mai, no li va passar pel cap de llençar-los un trist caucuet.

Anècdotes? És veritat allò que va dir en Vila-Matas, que, al Bikini, mai hi no passava res? Segur. Al món hi ha tres tipus de mentiders: pescadors, boletaires i noctàmbuls. Tots tres es passen moltes hores sols, fent veure que no s'avorreixen, mentre inventen aventures impossibles que un dia, quan inexorablement hagin de tornar a la vida real, deixaran bocabadats d'enveja als incauts de torn. El pas del temps els infla els records. Així és com els molls esdevenen nerros, un escanyolit moixernó, un ou de rei, i una mirada femenina casual, una declaració d'amor apassionada. Els records del Bikini s'han diluït miserablement, com passa amb les coses normals, com passa quan t'ho passes bé moltes vegades al mateix lloc. Com que no ens hi vam avorrir, no n'hem exagerat els records, ni vam tenir temps d'inventar-ne.

Vila-Matas també ha dit que el tancament del Bikini va ser la fi de tot. Aquí s'equivoca, encara que potsert per a ell i per a molts deu ser cert. Especialment, per a aquells qui encara creuen que sortir de nit serveix per guanyar prestigi i relacions. És cert que tots ens hem dispersat, que molts ens hem deixat de veure perquè mai no ens vam demanar els telèfons, però la nit de Barcelona i els noctàmbuls empredreïts, una raça que desconeix la paraula prestigi, ho resisteixen tot, estoicament.

En aquests cinc anys que han passat d'ençà que va tancar el local les coses han canviat

Quan fa cinc anys de la desaparició del Bikini original, un nou Bikini, emplaçat en el mateix lloc que l'anterior però incrustat en el complex de l'Illa Diagonal, obrirà les seves portes ben aviat. L'oferta nocturna de Barcelona s'ha diversificat, però els nostàlgics del Bikini frisen per retrobar-se en el nou local.

força. La crisi (*what crisis?*) i el conservadorisme galopant del personal han fet impracticables les nits del cap de setmana. Al carrer d'Aribau, secretàries, estudiants d'esthéticienne i executius incipients s'escalfen la bragueta en un infern de *karaoke*s, pubs *loteros* i bars musicals estridents, no aptes per a melòmans ni bevedors amb *pedigree*. Els seus cosins germans, la fracció de la mateixa fauna que es troba en la intersecció entre *Nuevas Generaciones* i *Sensación de vivir* s'expansionen pel Tibidabo, amb els mateixos objectius, i ells deuen saber amb quins resultats.

La intel·ligència municipal, en el poder o a l'oposició, ha intentat de tancar la població noctàmbula en diversos ghettos —si l'un de plàstic i denunciabile, l'altre més— que proliferen com els grans centres comercials: els envelats d'estiu, el Poble Espanyol, el Port Olímpic etc. Són llocs on impera l'intolerable got de plàstic, els glaçons desfets i on has d'anar esquivant nenes fava borratxes de vodka que ploren i moquegen, i escupen amb poca gràcia agres fragments de pizza mal païda.

La família Mas ha ampliat el seu imperi, conquerint la plaça Reial i fent la competència a l'històric Karma, martiri de claustrofòbics. Hi ha la Tierra a Aribau, i el Nitsa, Fibra Òptica i Salsa Latina per Beethoven i Bori i Fontestà. S'han obert nous bars al barri de la Ribera, a l'Eixample, el Rothko, a Gràcia, el Salambó, etc. Els cubans i els irlandesos han obert uns quants bars fantàstics, amb begudes autòctones i bona música, i es mantenen, millor que mai, el Raval, i els històrics Marsella i Almirall. La nit s'ha diversificat.

Amb el Bikini no es va acabar tot. En aquests cinc anys d'eufòries i caparres olímpiques, alguns han deixat de sortir. No hi havia Bikini. Hi ha hagut televisió i sanes ocupacions, com regar el ficus, fer fills i treballar com déu mana. Els anys sense Bikini han provocat un considerable *babyboom* entre els de la meua generació. D'aquí a deu anys es parlarà dels "fills del Bikini", i potsert podran fer una festa, a la tarda, al local nou, sense alcohol i amb molts pares que es passaran la petaca d'amagat, tot recordant l'última època que van sortir de nit, a fons.

El nou Bikini torna aviat. Tothom ho espera. Ja veurem si és veritat que ara ens tornarem a veure. Les "cangurs" tindran feina. El Beethoven no hi serà perquè fa temps que no surt. Ni el Gato Pérez. I si l'autoritat municipal no torna a fer estranyes regulacions horàries per guanyar vots, podrem beure fins molt tard. Si no, continuarem anant al Nitsa, com sempre.

Algunes nits d'aquests cinc anys, sols i penjats, ens hem arrossegat fins a un taxi i ens hem hagut de mossegar la llengua just quan, per allò de Pàvlov, anàvem a dir: Porti'm al Bikini. Aviat es podrà tornar a dir. El noctàmbul és un animal de costums.

Xavier Montanyà